

Pi blanc de la font del Caçador

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Torrent de la Font del Rector, s/n.
Emplaçament A 325 m al nord-est de can Baró.

Coordenades:

Latitud: 41.400795196856
Longitud: 2.0948615739471
UTM Est (X): 424339
UTM Nord (Y): 4583646

Classificació

Número de fitxa 08221 - 196
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'exemplar està totalment sec.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Número AIL-10-2013 del catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com AIL (Arbre d'Interès Local), ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de setembre de 2014.
La serra de Collserola forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.
El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de

Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural.

Data aprovació:	dj., 25/09/2014 - 12:00
Número inventari	Catàleg d'Arbres Singulares del Parc Natural de Collserola (número 76), Inventari dels Elements d'Interès Especialment Rellevant del PEPPNSC (número A84)
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Just Desvern, Plaça de Jacint Verdaguer,2, 08960
Autoria de la fitxa	David Torres Rodríguez - Kuanum
Data de registre de la fitxa:	dc., 23/10/2024 - 14:37

Descripció

Exemplar de pi blanc (*Pinus halepensis*) de 31 m. d'alçada, amb un perímetre de tronc de 2,8 m i 13,3 m de diàmetre de capçada. Arbre situat en una zona de bosc mixt, a la banda de solana del torrent de la Font del Rector, dins del Parc Natural de Collserola.

De la família de les pinàcies, es caracteritza per una capçada irregular, un tronc recte i tortuós, i una escorça de color gris blanquinós que s'esquerda amb el pas dels anys tornant-se de color marró vermellós.

És un arbre perennifoli de fulles flexibles en forma d'agulla (aciculars), més curtes i estretes que les d'altres espècies de pins, de color verd clar i agrupades per parells. Floreix de març a maig, tenint al mateix arbre flors femenines i masculines. Produeix pinyes allargades molt petites, a l'interior de les quals hi ha els pinyons. Una de les característiques és que l'arbre manté pinyes en diferents graus de maduració.

Observacions:

El pi blanc de la font del Caçador, amb els seus 31 m, és el tercer arbre més alt de Sant Just Desvern per darrera del pi blanc de la font d'en Merlès i de l'eucaliptus del torrent d'en Biosca.

Història

Espècie autòctona mediterrània habitual en zones amb una pluviometria molt baixa i forta radiació solar, sent una espècie utilitzada en la repoblació per fixar terrenys i evitar l'erosió.

El mot llatí *Pinus*, que identifica a les diverses espècies de pi, és el que els romans feien servir per referir-se als pins pinyoners, mentre que *halepensis* fa referència a la ciutat síria d'Alep, lloc en el qual és molt abundant.

La fusta, dura i resinosa, ha estat emprada en fusteria malgrat la seva qualitat mitjana i també en la producció de carbó. L'escorça s'ha usat tradicionalment per adobar pells, gràcies a la seva riquesa en tanins. La resina també ha estat explotada per obtenir trementina, utilitzada amb finalitats medicinals com antisèptic.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

OCHOA GONZÁLEZ, Juli (2023). "Els arbres més alts de Sant Just Desvern". *La Vall de Verç*, núm. 488, pp. 20-21.

Enllaços d'interès:

[Arbres Singualars del Parc Natural de Collserola](#)

[Els arbres més alts de Sant Just. La Vall de Verç](#)

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)

[Flora Catalana](#)

